

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an : : : 8 fl. (6 coroane).
Pe o jumătate de an : : 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
Pentru România 15 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Ce vreau?

Grozave lucruri se petrec pe la noi, în aşa poreclita „liberală” Ungaria. Stăpânirea își face peste tot locul orgii sale, cu deosebire față de naționalități și față de Români. În întreagă țeară se fac șicanări, nedreptățiri, încălcări și câte nelegiuiri; de peste tot locul vin plânsori împotriva purtărei neomenești a slujbașilor ocârmuirei și cu deosebire împotriva gendarmilor.

Acesti slujbași înarmați, cărora ocârmuirea le-a dat o putere prea mare, fac abuz ne mai pomenit de puterea lor. Asemenea lucruri, ce fac zilnic gendarmii, nu se mai săvîrșesc nici în o țeară din Europa, decât la noi, în țeară lui Bánffy și în — Turcia.

Se pare, că anume caută, ei, susținătorii păcei și ai ordinei, să provoace pe pacinicii locuitori prin șicanările și brutalitățile lor. Se pare, că anume caută prilej de a sumuța poporul, ca apoi să-și poată scusa pășirea lor bruscă și neomenească față de mai marii lor și să arete că ei își căștigă merite patriotice, față de „Valahii neastimpărați”.

În tot locul, în ori-ce manifestație nevinovată a poporului ei văd o crimă; ori-ce adunare românească e luată la ochi, spionată și împrăștiată.

Adunarea preotească din Hondon, care s'a intrunit pe temeu legal, a fost călcătă și împrăștiată. În urmă ocârmuirea a recunoscut, că gendarmii n'au avut drept să opreasă adunarea, dar pedepsit'u-i-a pentru acest fapt? Ba.

Lor toate li-se iartă!

În 3/15 Maiu nu numai petrecerile le-au oprit, dar au spionat și sfânta slujbă în biserici. Si cu aceasta și-au căștigat merite patriotice.

Acum ne vine știrea despre o nouă volnicie gendarmerească, făptuită în Câmpeni, în capitala bravilor Moți. Publicăm în alt loc al foii șicanările, ce acești slujbași au făcut în ziua tîrgului de țeară. Aci amintim, că Moți cu deosebire sunt prigojniți din partea stăpânirei și a slujbașilor sei.

E mult ce fac gendarmii și alți slujbași peste tot locul, dar ceea-ce fac în Munții Apuseni e revoltător. Nu de giaba sunt Moți urmașii lui Horia și Iancu, de cari Maghiarii au tremurat odată!

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Moții sunt șicanăți și pedepsiți în mod barbar pentru lucruri de nimică.

În 3/15 Maiu terorismul gendarmeresc nicăieri n'a fost aşa de grozav, ca în Munții Apuseni.

Acum un nou atentat s'a făcut în Câmpeni. Gendarmii s'au acățat de podoabele vestimentelor femeiești, care sunt în culori românești și femeile au fost maltrate și tîrse la judecătorie.

Firesc lucru, că Moții s'au înguruiat și puțin a lipsit, ca slujbașii să nu fie făcuți țandări.

Eată ce provoacă gendarmii prin pertarea lor bruscă și nesocotită!

Ridicându-ne glasul și protestând împotriva astorfel de volnicii bașibozușești, întrebăm: ce vreau ei? și ce vrea stăpânirea? Vrea ca poporul nostru îndelung răbdător, mereu șicanat și batjocorit fără vină, să-și peardă răbdarea? Dar atunci cine va fi răspunzător de cele ce se vor întâmpla? Noi, cei mereu huiduiți și încălcăți în drepturile noastre și în tot ce avem mai sfânt, sau ei, provocătorii?

Denunțăm lumiei culte aceste stări și fapte barbare și ridicându-ne de nou glasul protestător, zicem și noi ceea-ce zice corespondentul nostru, că e timpul să se pună frâu abusurilor gendarmeriești, căci la din contră ei, prin a lor „prea bună” purtare ar putea ca să pună în flacări întreg poporul din munte.

Federalismul — singurul leac.
Eară și eară revine ideea federalismului (adecă planul înfrățirii și îndreptățirii de popoare) la rînd — în Austria.

Eată ce serie foaia *Deutsches Volksblatt* dela 31 Maiu n.:

„Pentru a putea îmbunătăți stările noastre fie politice, naționale ori economice, nu rămâne altă cale de urmat, decât a abzide de sistemul care nu se poate susține și a desăvîrși revisuirea constituției noastre în înțeleșul federaliunii popoarelor.

„Prin aceasta se va da statului în sfîrșit un temeu solid, fiindcă e firesc; prin aceasta nici poporul german nu va incerca pagubă, căci atunci va putea să-și întrebuneze puterile sale prețioase în folosul propriu, pe când astăzi și-le risipește înzădar în niște lupte fără incetare.

„Nimeni să nu-și facă ilușii: pe calea, pe care merge acum guvernul, numărul „cauzelor” crește ca o lavină; a le aplana, a le deslega cu mijloacele vechi nu e cu puțină; abia se pare că una este delăturată, eacă răsar două noue.

„Singurul leac contra tuturor acestor greutăți este o reformă radicală care va pătrunde până la rădăcina răului, adică la constituția centralistă”.

Și reforma radicală, după cum expune *D. Volksblatt* este — federalismul.

Noi credem, că și la noi, dacă nu azi, apoi mâine, trebuie să pătrundă și să se înstăpânească.

Earăși prigoniri. Din prilejul opririi adunării dela Blaj din 3/15 Maiu, bravii studenți dela Academia de drept din Oradea-mare au făcut un protest contra acestei volnicii și l-au publicat în *Tribuna*.

O foaie ungurească vestește acum, că procurorul din Sibiu afîndă, că protestul formează „ogătătirea contra statului” (!), l-a trimis direcționei Academiei din Oradea-mare, ca să pornească cercetare împotriva celor ce au făcut protestul și să pedepsească pe autori.

Noi negăm, că protestul este agitatorie, ci se vede, că stăpânitorii earăși voesc a teroriza tinerimea noastră, și a o prigoni.

Dar chiar aşa să fie, întrebăm că oare Academia din Oradea, care este o școală, de când s'a făcut judecătorie în chestia „agitării contra statului”?

Așa de puțin să cunoască procurorul din Sibiu legile? Atunci ar fi bine să meargă — la Academia din Oradea la școală.

Earăși osândă. Miercuri, în 8 l. c. s'a pertractat la tribunalul din Oradea-mare procesul de presă intentat *Tribunei Poporului* pentru articolul „Vremea” să împlinit. Acuzația a fost dl Aurel Trif, fost redactor responsabil al *Dreptăței* și colaborator al ziarului din Arad, ca autor al articolelor. Apărarea a facut-o dl advocaț din Arad, Dr. Ioan Suciu.

Sentența e următoarea: Aurel Trif e condamnat la trei luni temniță de stat, 50 fl. amendă și suportarea speselor de proces.

Nouă volnicie gendarmerească.

Rumperea tricolorului în Câmpeni. — Moațele exortate. — Casarma gendarmerilor blocată. — Eliberarea unei victime. — Pericol în Munți.

Câmpeni, 8 Iunie.

In 2 Iunie n. ziua tîrgului de țeară din Câmpeni, pe baza unui ordin nouă necunoscut, gendarmeria din Câmpeni a început să iehe de pe pieptul și din părul famelor mandruș tricolor.

Unele dintre bravele Moațe n'au permis însă să li-se răpi acest mandruș tricolor, susținând sus și tare, că numai forței extreme se vor supune, și spunând domnilor gendarmi, că de bunăvoie nu se vor lăsa să fi batjocorite prin domurile lor, lăsând ca să le iehe din păr și de pe piept acel tricolor, pentru care moșii și strămoșii lor și-au versat sângele.

Această energetică conduită a frumoaselor Moațe a avut de urmare, că gendarmii au excortat pe toate acelea femei și copile la casarma gendarmeriei și de acolo la judecătoria cercuală.

Intre cele exhortate a fost și d-na *Iuliana Cothișel*, soția preotului gr.-or. din Certege, *Constantin Cothișel*. Când poporul din munți a auzit despre această nouă volnicie a gendarmeriei, cam la 2000 oameni, părăsindu-și vitele în tîrg au alergat se vadă și să se convingă însăși despre fapt și prin prezența lor se ridică un *veto* puternic față cu acei domni cari din sudoarea lor trăesc, și cari pentru ei nimic alta decât dispreț nu au.

În nu mai mult ca o jumătate oră a fost încurjurată casarma gendarmilor, unde se credea, că este închisă d-na preoteasă Cothișel și numai după-ce *Moții*, la extrem iritați, au înțeles, că a fost transportată la judecătoria cercuală, s-au depărtat dela casarmă spre a merge cu toții la judecătoria.

Ajunsă aci, în curte abia au început a 10-a parte din cei ce veniseră. Într'aceea sosiseră și domnii *Constantin Cothișel*, preotul gr.-or. din Certege și advocatul *Dr. Zosim Chirtop*, cari în termeni aspri văzutează neșpusa volnicie a gendarmeriei.

Când judecătorii văzură atâtă mulțime adunată în curte și pe augusta stradă de dinaintea judecătoriei, eliberării pe preoteasa, fără măcar să fi luat un protocol.

Mulțimea primă pe doamna Cothișel la poarta judecătoriei cu însuflețire și durduitoare strigăte de: *Să trăească!* O petrecură apoi împreună cu soțul seu și advocatul *Dr. Chirtop* între ovațiuni continue la locuință și nu voră să se depărteze până când doamna preoteasă nu s'a arătat încă odată la fereastră spre a fi văzută.

Dacă în această zi nu a curs sânge, este a se mulțumi lui protopretor, care a molcomit poporul prin blânde și înțelepte cuvințe, promițând că va da ordin, ca atari acte să nu se mai comită de către gendarmerie.

Așteptăm cu nerăbdare venirea vicecomitetului, care în aceste zile are să visiteze cercul nostru protopretorial.

Atunci ne vom plângă la el de această ticăloșie, — pentru că speranță avem, că acest înalt funcționar, în care avem incredere de-

plină, va face ca să inceteze ricanările, ce în toate zilele le îndurăm dela acesti domni, ce se numesc pe sine păzitorii ordinei publice.

E timpul pună săle frâu, căci la din contră ei, prin a lor „prea bună” purtare ar putea că să pună în flacări întreg poporul din munte, ceea-ce cred că nici dl vicecomite nu o dorește precum nici noi nu o dorim.

Congrua în casa magnaților.

În ședință din 7 Iunie c. a venit la desbatere în casa magnaților faimosul proiect de lege despre salarisarea, adecață întregirea venitelor preoților necatolici, care proiect a fost primit în dietă.

La ședința casei au luat parte 4 arhierei români, metropolitul *Mihályi* și episcopii *Mețianu*, *Popea* și *Radu*. Ceialalți 3 prelați ai nostri au lipsit, precum și Sârbii și astfel lupta de împotrivire au purtat-o cei patru amintiți și au purtat-o cu cinste și vrednicie.

E fapt, că prin acest proiect guvernul vrea a-și vinde ghiarele în autonomia bisericilor și aceasta a combătut-o cu putere cel dintâi vorbitor, P. S. Sa episcopul Aradului *Mețianu*, și a făcut cunoscut, în înțelesul hotărîrilor sinoadelor, că în condițiile puse preoțimii bisericei române gr.-or., nu pot primi ajutorul ce li-se oferă, și a făcut în fine propunerea, în numele seu și al soților sei arhierei, că proiectul de lege să fie retrimit ministrului de culte și instrucțiune publică cu însărcinarea ca să-l schimbe, luând în considerație dreptul de autonomie al bisericei române gr.-or., ascultând mai înainte și părerea acesteia.

P. S. Sa episcopul Caransebeșului *N. Popea* se alătură la cele zise de episcopul *Mețianu* și la propunerea ce a făcut-o.

În decursul desbaterilor a vorbit și I. P. S. Sa metropolitul Blajului *V. Mihályi* declarând, că nu primește proiectul, apoi a protestat în contra ajutoarelor ne-

determinate, ce e vorba să se dea preoților români uniți și contra modului, cum împarte guvernul cunoscutul ajutor de stat între preoții acestia,

Afără de prelații nostri au vorbit împotriva proiectului și alții membri ai casei, mai cu seamă catolici, precum contele *Észterházy Moricz*, care a zis, că proiectul acesta e: „absolutismul puterei de stat”, apoi br. *Pronay* și episcopul luteran *Baltik* etc. Ministrul *Wlassics* în o vorbire mai lungă apără proiectul, care în urmă punându-se la vot, să primește cu majoritate de voturi.

Aceasta era de prevăzut, căci în țeara lui *Báuffy* nici nu se poate altcum, e vorba numai, că cei patru prelați ai nostri și-au împlinit datorința lor românească.

1848.

— Cronica anului. —

Sibiu, 3 Iunie.

Sașii din Sibiu declară de vînzători de patrie pe toți cari au cucerit să se proclame uniunea.

(Gaz. de Trans.)

Orăștie, 4 Iunie.

Magistratul și judecătoria de aici încolo sunt datori a accepta scrisori românești cu litere latine.

Poporul e entuziasmat de *uniune*. Sărbătoresc între sunetele clopotelor și strigă continuu: *trăească uniunea*. Seara a fost un conduct cu torțe, în care cele mai puternice viveau le-a căpătat ministerul maghiar.

Șaguna a trecut pe aci, dar' fără solemnitate.

(Org. Nat.)

Agram, 6 Iunie.

Banul *Jellacic* în vorbirea lui adresată către patriarchul *Raiacic*, în a cărui mâni a depus jurămîntul de ban, despre Ungaria zice:

»Dorința mea este a recunoaște și pe viitor legătura cu Ungaria, însă pe temeiul celei mai depline egalități și cu condițiunea desvol-

FOIȚA.

Român și creștin.

Poesie de *Teodor Toma*, proprie.

Sunt Român și sunt creștin
Cu credința crucii 'n sân,
Ani în cer un tată sfânt
Si-o naștere pe pămînt.

Mama mea când m'a născut
Mi-a numit crucea de scut,
Ear' tata m'a botezat
De Român adevărat!

Când mă 'nchin crucii cu dor
Fac voia părinților,
Si iubindu'-mi neamul meu
Fac voia lui Dumnezeu!

Cu păgâni răvoitorii
Lacomi pe-a mele comori,
Lupt pentru lege și neam!
Dau și sufletul ce'l am.

Cât voi fi Român curat

Sunt creștin adevărat,
Cel-ce-'si lasă neamul meu
N'are nici un Dumnezeu.

Poesii populare.

Din Moșnița.

Culese de tinérul plugar *Vichentie Goleți*.

Pasăre de peste apă
Spune cucului să tacă,
Să nu cânte-ăsa frumos
Că mi badea mărios,
Mărios și supărat
Că tată-seu lo'-nsurat,
Cu o fată de bogat.
Bădița din graiu zicea:
Tată, tată, nu-i de noi
Măcar c'are sese boi,
De noi fi una săracă
Numai ochii ei să-mi placă,
Ori-ce 'i-oi zice ea să facă
Si din gura ei să tacă.

Auzit-am auzit
Că se face moară-'n vînt,
Unde muieri gura vînd
Fetele nu-'nchep la rînd,
Acolo eu să mă duc
Si de gură să m'apuc.

Fă-mă Doamne ce mi face
Fă-mă floarea rugului,
Pe grindeul plugului
Unde's boii frumușei,
Si plugarii ocheșei.

Du-mă Doamne și mă lasă
La o fată și nevastă,
Du-mă Doamne și mă pune
Unde'i dus bărbatu-'n lume,
Unde'i omul nătăreșu
Pe acolo trăesc eu.

Pe uliță măndrei mele
Latră căni, latră cățele,
Ei gădesc că eu m'aș teme.
Tune turba 'n tine căne

tărei tuturor naționalităților de sub coroana Ungariei.

Eăr' mai departe: »Dar' guvernul maghiar de acum nu voim și nu putem să ne supunem, căci acela l-a făcut atîrnător dela sine chiar și pe Regele«.

Cluj, 7 Iunie.

»Legea prin care poporul transilvan (parte mare român, însă și Unguri mulți și câteva sate săsești) scapă din robia veacurilor e compusă din 10 §§-i și s'a trimis la Imperatul spre întărire«. (Gaz. de Trans.)

Sibiu, 7 Iunie.

Episcopul Șaguna adreseză o epistolă către episcopul Leményi, în care între altele scrie: »Tinerii din Sibiu m'au trimis la Viena, dară eu te aştepă pe Măria Ta la Pesta«.

(Org. Nat.)

București, 8 Iunie.

Kotzebue, generalul-consul al Rusiei în principate a sosit aici în 3 a lunei c.

În România domnește o căldură extraordinară; la umbră sunt 26 grade Reaumur. (Alb. Român).

In România mică s'au început turbările. (Gaz. de Trans.)

Cinci-biserici, 8 Iunie.

Redactorul ziarului *Fünfkirchener Zeitung*, dușman neîmpăcat al Românilor și Sérbiilor din graniță, și mare maghiaron, a fost atacat la miez de noapte în locuința sa.

El a făcut us de armă și a alungat pe atacători, cari se crede că vor fi fost Sérbi.

(Reform, 19).

Din România, 9 Iunie.

Resultatul venirei generalului rusesc Diuhamel în țările românești este, că s'a învoit cu domnii principatelor, ca îndată să se deschidă adunările, în cari să se desbată modalitatea răscumpărării principatelor de sub suzeranitatea Sultanului. — Diuhamel are mai departe de gând a se sfătuă și cu Sérbi din Bănav și în genere cu toți Slavonii. Scopul: întinderea panislavismului până la Marea-Adriatică.

(Gaz. de Trans.)

Si 'n gazda care te ține,
Că nu te ține legat
Să-mi trăesc eu traiu prin sat,
La muieri fără bărbat
Si la fete care-mi plac.

Frunză verde de trifoiu
Măi badeo cu patru boi,
Poenitoare de mătasă
Ca să te-aud eu de-acasă,
M'o ruga de măicuță.
Să deschidă fereastra,
Să mă uit la dumneata,
Să văd boii cum și măni
Si ochii la cine-i țini,
De-i tinea ochii la mine
Dee-i Dumnezeu mult bine,
De-i tinea la mai frumoase
Pice-ți carne de pe oase,
Să-ți rămână ossele
Să le tragă cioarele.
Dare-ar Dumnezeu o moarte
Să moară fetele toate,

O nouă volnicie.

Volnicile slujbașilor înarmați ai guvernului să țin lanț, încât abia avem loc în coloanele foilor noastre a le încresta pe toate. Nici bisericile noastre nu sunt scutite de încălcările lor sacrilege și ei răpesc și odoarele din sfintele locașuri.

O astfel de încălcare păcătoasă ni-se vestește din Cermeiu (lângă Arad).

La porunca solgăbiréului au pătruns agenții lui în biserică română din Cermeiu (comit. Arad, cercul Boroșineului), au scos de acolo un prapor, și l-au confiscat, în ciuda protestelor vii ale preotului din loc. Toate aceste, pentru că praporul, între altele, avea și colorile roșu-galben-albastru.

Eată ce ne scrie un fruntaș țărănesc despre această nouă brutalitate banffystă:

Tricolorul prigonit în biserică.

Cermeiu, 8 Iunie n.

Iubitul nostru preot tinér, Dimitrie Popovici, care numai de un an petrece în mijlocul nostru, printre alte fapte bune, a dăruit pe seama sfintei noastre biserici un prapor, în care joacă și coloarea roșie, galbenă și vînelă, adeca mândrul nostru tricolor. După datina strămoșească, la sfintele Rosalii am eşit la sămănături și am scos și praporul dăruit de părintele nostru.

Gendarmii văzând tricolorul, au făcut arătare la prețură, și protopretorul Kapdebon Kálmán (nomen et omen! Red.) a eşit în fața locului, a luat protocol cu părintele nostru, ear la fine i-a spus, că va fi pedepsit cu 200 fl. și 30 zile arest.

A provocat apoi pe iubitul nostru părinte să predece praporul. Părintele nostru a răspuns falnic, că nu-l predă, de oare ce acela e sfînt și așezat în biserică.

Protopretorul a dat ordin antistiei comunale, ca numai decât, dacă e de lipsă cu ajutorul gendarmilor, să aducă praporul.

La porunca aceasta, antistia prin subalternii sei, a câștigat dela sfânt (crisanic) cheia bisericei și a furat praporul. Preotul nostru a protestat, și acum e predată causa la birjeime.

Atâtă îndrăzneală încă nu și-a luat un protopretor, să poruncească antistiei, ca cu forță să scoată din biserică un prapor.

Suntem mândri de preotul nostru.

Să rămână fiorii
Să sbiere ca viații,
Să mugească ca și boii,
Unde-or vedea căte-o peatră
Să gândească că-i o fată,
Să sărute petrile
Tot gădind că-s fetele.

Bîdiuliță Nicolai
Spune-mi gura cui o dai,
Dă-mi-o mie 'n chizeșie
Până la sfânta cununie
Că eară 'ti-oi da-o tie.

Din Pintio.

Culese de Ioan Buta, june

Măgheran de pe dudă
Mândră fată iubeșc eu.
Frunză verde rocoins,
Am iub-o de copilă
și-o iubesc și-amu bătrâna,
și-oi mai iubi-o v'o lună
Tot cu drag și voe bună.

Așa scrie omul nostru. Dar' întrebarea e, cum rămâne cu dreptul sacrat al bisericei, cu autonomia garantată în lege? Oare nu e o revoltătoare încălcare de lege, ca un solgăbiréu să se atingă, și să hrăpească dela altar paramantele sfinte?

Acum iau un prapor!

Acuși ne vor lua crucea, apoi felonul, apoi potirul sfânt, — dacă cumva ar juca în el colorile, cari se găsesc și în tricolorul nostru național.

Acesti fanatici sunt în stare se rumpă curcubeul de pe cer, dacă Dumnezeu nu le lovește la timp coarnele, ce cresc în mod amenințător....

Congresul Ligei culturale.

Duminecă în ziua de Rusalii s'a ținut la București congresul anual al Ligei culturale. Au fost două ședințe, una dimineață și alta după prânz. Congresul a fost impunător prin seriositatea lui și prin hotărîrile de mare însemnatate, ce s'au adus. La congres au luat parte delegați (trimiși) din toată țara.

În numărul viitor vom da un raport detaliat despre acest congres de mare însemnatate. Acă însemnăm numai hotărîrile mai de frunte ce s'au luat.

Delegații au fost conduși de o solidaritate desăvîrșită și au ales în unanimitate comitetul vechiu, în frunte cu învățătul profesor Vladescu.

Au luat apoi hotărîrea, ca la 1901 să se țină o sărbătoare întru amintirea morței lui Mihaiu Viteazul, de acum 300 de ani.

S'a hotărît să se intemeieze un fond al Ligei, de un milion, dela care să se folosească numai dobânzile. Dr. Oroveanu, care a propus aceasta, a și dat 1000 lei pentru acest fond.

S'a hotărît a se trimite adrese de felicitare baronului Vasilco și Dr. Rațiu și a se face protest contra oprirei adunării dela Blaj, conchecată pe 3/15 Maiu.

Frunză verde plop final
Cât am fost, cât am umblat,
Nu-s fete ca 'ntr'al nost sat,
Că fs dulci la sărutat
Ca pânea de cumpărat.
Măgheran de lângă moară
Mândra mea-i pe-o ulicioară,
Si-are boi, și are vaci
Si-are doi ochișori dragi,
Are cărință cu pui
Si gură ca a ei nu-i.

Frunză verde de pe rit
Câte măndre am avut
Toate bine 'mi-au plăcut,
Dară cea de astă-vară
A fost să mă ducă 'n țeară
Pentru c'o chiama Vîrvară.

Din Bozovici.

Culese de Alex. Tiepeneu, cojocar.

Cine iubește și spune
Nu-l ajungă zile bune,
Cine iubește și tace
Tine-l Doamne 'n bună pace.

Serbarea națională de 3/15 Maiu.

Continuăm azi, deși pe scurt; cu raportul despre serbareea zilei de 3/15 Maiu, care a făcut să tresalte inima fiecărui Român, arătând lumei că *una suntem în cugete și în simțiri*.

În țeara libertăței.

În București.

În București serbareea s'a inceput printr'un parastas slujit la biserică Zătari pentru pomenirea celor 40.000 de Români adunați la Blaj.

Biserica, curtea și calea Victoriei fu față bisericei erau ticsite de public. La orele 11 parastasul terminându-se, lumea și-a dat întâlnire în grădina Cismigiu pentru orele 1^{1/2}.

Deja pe la orele 1 incepuse să se adune în Cismigiu un public numeros pentru a lua parte la procesiune, ear' la orele 1 și jum. cu toată vremea urită, grădina Cismigiu și Boulevard Elisabeta până în calea Victoriei erau pline de lume.

La orele 2 convoiul se formează, având în frunte pe membrii comitetului central ai secției Ligei din București. Urmau apoi diferitele societăți cu drapele și dovez musici, cari cântau diferite mășuri.

Cit timp procesiunea a trecut pe dinaintea Palatului regal, musicile au cântat imnul regal, ear' lumea a strigat de mai multe ori: „Trăiească Regele!“

Nespus de mișcător a fost momentul când studenții ardeleni, zăind într'un balcon pe stima soție a neînfrântului luptător național dl Aurel C. Popovici, i-au făcut călduroase ovații de simpatie. D-na Popovici a rămas adânc mișcată și răspundea zimbind și salutând grățios.

La orele 2 și jumătate, cortejul a ajuns la șosea, unde în față lăptăriei Fronescu se ridicase o tribună.

Cel dintâi orator care apare la tribună este dl Mihail Vladescu, președintele Ligei, care după ce relevăză însemnatatea istorică a zilei de 3 Maiu, declară deschisă adunarea națională.

Studentul Septimiu B. Murăjanu, nu numele comitetului național studențesc, descrie în colori vii stărițele Românilor ardeleni din timpuri și până azi. Domnul Murăjanu

Bată-l toate sfinte Joi
Care ne strică pe noi,
Cât trăește n'aibă casă
Nice sănătate 'n oase.
Ne despărțiră dușmanii
Zacă 'n paturi nouă ani,
Să-i întoarcă alți 'n pat
Să știe că ne-or strică.

Frunză verde lilioară
Nu-i dragostea-așa ușoară
Că-i grea ca piatra de moară,
Piatra o poți ridica
Dragostea n'o poți lăsa,
Piatra o dai într-o parte
Dragostea-ți stă tot la spate.

Câte pasări sunt în crâng
De-si perd soțul toate plâng,
Dar cum să nu plâng și eu
Ce-am iubit nu e al meu.
Foaie verde din movilă
Am iubit mândră copilă,
Când iubirea fu mai mare
Mă lasă în dor și jale,

și-a sfîrșit discursul, în aplausele entuziate ale publicului cu următoarele cuvinte:

— Să jurăm, fraților, pe acest steag (arătând un steag român al studenților ardeleni), pe care vedem inscripția „Români subjugăți cer dreptate!“ Să jurăm, că nu vom inceta o clipă lupta noastră, până ce românilor nu va triumfa!

Au mai vorbit apoi un șir lung de vorbitori, sfîrșindu-se aduarea la orele 5.

La Ateneu.

După programul stabilit pentru serbareea zilei de 3/15 Maiu, seara au avut loc la Ateneu două conferințe asupra chestiei naționale. Sala era ticsită de un public ales.

Cel dintâi vorbitor, dl Ionel Grădișteanu a arătat însemnatatea ce au pentru noi Românilor din Transilvania. „Pier Români de dincolo, pierim și noi“, zice dl Grădișteanu în aplausele nesfîrșite ale publicului.

Dacă vrem să nu lăsăm o pagină neagră în carteza nemuritorilor, să ne punem pe luptă.

Ei și sfîrșește însuflețita sa conferință cu următoarele versuri ale lui Andrei Mușăianu:

Deșteaptă-te Române din somnul cel de moarte,
Acum ori nici-odată...

Al doilea vorbitor, dl Barbu Delavrancea, primit în aplauze, începe frumoasa sa conferință prin a arăta însemnatatea istorică a zilei de 3/15 Maiu, relevând apoi luptele seculare întreținute de Români pentru păstrarea naționalităței lor.

Ei sfîrșește zicând: „Ce mai așteptați? Voiți ca culmea durerei celor de peste munți să devie călmea rușinei celor de aici? Dar nu uități, că peirea celor de dincolo, e peirea noastră a taturor!“

Cuvintele lui Delavrancea au mișcat pe toți. Au fost momente, când lumea toată s'a scusat în picioare, aplaudând în mod frenetic.

La orele 11 serbareea a fost sfîrșită.

La eșire studenții universitari au făcut ovații însuflețite dlor Grădișteanu și Delavrancea. Multimea, aclamându-i, a cântat în cor „Deșteaptă-te Române“.

Tinerimea ardeleană.

Tinerimea ardeleană, care studiază în București și ținut o adunare în preseara zilei de 3/15 Maiu, în sala „Bregădir“. Sala deși mare, a fost ticsită de oameni și serbareea a fost pătrunzătoare. Au vorbit mai mulți tineri de ai nostri, precum Ioan Scurtu, Nicolae Bocca, Lazea și alții. Publicul a fost răpit de

Ardă-te focul ursită
Că lelița se mărită.

Vine toamna io-șă cătană
Căci mă scrise astă-iarnă,
Și aş cătană ușor
De-ar fi mândra un major,
Eu să fiu un ofițir
Să fac mândrei presentir.

Bate vîntu Dunărea
Rău mă doare inima,
Și măști slobozi pe vale
Să mă duc unde mi jale,
Și măști slobozi pe apă
Să-mi văd inima scăpată.
De-ăși ajunge vara 'n pace
Să mă duc eu pe la soace,
Să mănc lapte cu pogace,
Să sărut pe cine-mi place.

aceste vorbiri și atât de însuflețit, încât la vorberea diui Scurtu ridicându-se, între vîi aplause a cântat imnul național.

Dl Bocca și-a sfîrșit astfel vorberea sa vîu applaudată:

Tinerimea română se buvețe pe din afară și să-și întipărească adânc în minte și înină vorbele nemuritorului Bănuțu, cu cari voesc să sfîrșească:

Româneti credinciosi neamului și limbei voastre; apărați-vă ca frații cu puteri unite în pace și răsboiu; vedeti, cum s'au luptat strămoșii nostri pentru limba și romanitatea noastră; luptați-vă și voi și le sperați ca lumina ochilor vostră“.

Din adunare s'au trimis telegramme de felicitare luptătorilor din Ardeal: Dr. Rațiu, Dr. V. Lucaciu, Axente Sever și lui Aurel C. Popovici în București.

În Iași.

Aniversarea de 50 ani a marii adunări din „Câmpul libertăței“ dela Blaj, a fost sărbătorită în Iași cu pompă mare și însuflețire nedescrisă.

Dimineața s'a celebrat parastas la biserică sf. Spiridon; de aici s'a făcut procesiune la statua lui Stefan cel Mare.

Tot orașul a fost împodobit splendid. A participat un public foarte mare.

S'au rostit discursuri patriotice bine simțite.

La ora 2 s'au ținut cuvântări în aula universității de domnii Al. Xenopol, Gr. Bătoreanu și Ioan Paul.

În Buzău.

Intrunirea anunțată în Buzău pentru aniversarea marii adunări naționale a Românilor pe Câmpul libertăței, a avut un succes strălucit.

Președintele secției a arătat lipsa sărbărei, ear' Doctorul Bianu, Aurel Perșinaru, inginer, și Nicolae Bărbulescu, avocat, au expus însemnatatea zilei.

Mii de cetățeni au primit cu mare suflătură următoarea hotărîre:

Cetățenii Buzăului intrunite astăzi pentru a sărbări iubileul marii adunări de pe Câmpul libertăței, la 3/15 Maiu 1848, salută memoria martirilor și eroilor, cari și-au versat sângele pentru libertate și naționalitate; trimit salutul lor frățesc actualilor conducători ai poporului român, și își exprimă — cu toată puterea sufletului — adâncă lor indignare în contra sălbăticilor guvernului maghiar.

Geniul bun al Românilor se ne inspire și se ne întărească iubirea de neam și de limbă, pentru că se putem lupta cu folos în contra asupriorilor neamului nostru.

În Bărlad.

Trimisii comitetului național studențesc din Iași, d-nii Poni, Iorgulescu și R. Dioghenide, au asistat la parastasul dela biserică sf. Ilie, făcut din inițiativa Ligei.

Dl S. Mândrescu, distinsul și simpaticul director al Vocei Tutovei într-o cuvântare sinceră și plină de patriotism, arătă în biserică, în mijlocul unui public mare, însemnatatea acestei zile, pentru neamul românesc, făcând în același timp istoricul evenimentelor din 48.

Pe la orele 5 s'a ținut în „Casa Obștiei“, intrunire publică națională.

Au vorbit d-nii Beloescu, președintele Ligei din Bărlad și senator, trimisii comitetului național studențesc, dl S. Mândrescu, directorul „Vocei Tutovei“, și dl Bantaș, student din București.

(Va urma).

Tiganii.

Eată un popor șod în felul seu, poate cel mai șod din toate, căte s'au așezat cu vremea pe plaiurile frumoaselor țări și ținuturi, locuite de Români. Cetitorii nostri cunosc

prea place. Ei sunt de obiceiu muzicanți, (ceterăș), ferari și altfel de meșteșugari, precum spoiitori, cădărari, spălători de aur, urșari etc.

De unde își trage obârșia acest neam, care nici acum nu e deplin statonicit, ci o parte din ei — corturarii — și azi sunt no-

(Asia), de unde, fiind o clasă de oameni prea apăsați, au plecat cete-cete, cu mai multe veacuri înainte de aceasta. În rătăcirea lor apoi au sosit și în Europa și s'au resfirat prin mai multe țări. Mai mulți sunt însă pe la noi, în Ardeal, România, Transilvania,

H.A. Emil Ost. sc.

acest neam de oameni, căci ei trăesc răsăti printre noi, ca tigani așezăți, având de obiceiu colibe pe la marginile de sate, apoi ca corturari, lăieți, lingurari etc. Este cunoscut și modul lor de trai, care din pricina lenei, e mai mult ușor, căci luerul greu lor nu le

mazi (rătăcitorii)? La această întrebare multă vreme s'a răspuns greșit, susținându-se, că Tiganii au venit din Egipt și de aceea se numesc în batjocură faraoni. Abia în vremea mai nouă s'a putut dovedi prin asemănare de limbă, că Tiganii își trag obârșia din India

și poi prin Turcia și Spania; mai puțini se află în Germania, Franța, Anglia etc. De aceea în țările noastre li-se șoarece cunoaște mai bine limba, insușirile, datinele și felul lor de trai, cari au multe părți șodă. Din cauza aceasta Românii șiiau adesea peste picior, își fac hăz

de ei și-i batjocoresc, având multime de glume vesele și pișătoare despre ei.

Cu toate aceste Țiganii nu sunt urți sau dușmaniți de poporul nostru, căci nu ne fac săa mare stricăciune, ca bură-oară Jidovii.

"Acest popor — zice dl Oct. Lecca, în *Istoria Țiganilor* — care trăește în mijlocul nostru, cu toate ciudatele-i moravuri, a fost și este cel puțin simpatic, dacă nu iubit Românilor... și Țiganii n'au fost nici odată o notă discordantă (un c'e nesuferit) în viața poporului nostru".

Ilustrația noastră ne arată pe o Țigancă dela sat, culegând cu băiatul ei bureți, spre a-i vinde în oraș pe câțiva cruceri.

Stefan-cel-Mare de George Cătană.

Venim de nou a atrage luarea aminte asupra acestei bune și folositoare cărți, esită acum de curând și care ne înfășoară faptele vitejești ale unui din cei mai mari Domni români din gloriosul nostru trecut. Ea este foarte potrivită de premiu pentru școlari și de aceea atragem atenția asupra ei a preoților, învățătorilor și a tuturor bărbaților nostri de școală.

Cartea costă 40 cr. (și 5 cr. porto) și se poate procura dela autor (Valeadieni, u. p. Delinești) sau dela librăria noastră ("Tipografia", Sibiu). Ea este împodobită cu portretul lui Stefan-cel-Mare și are următorul cuprins:

Prefața. — *Vieata și faptele lui Stefan-Vodă-cel-Mare și Bun Domnul Moldovei.* — 1. Creșterea și suirea lui pe tron. — 2. Stefan prădează Pocuția, Ardealul și cuprinde cetatea Chilia. — 3. Stefan și Mateiu Corvinul. Lupta dela Baia. — 4. Stefan intră de nou în Transilvania. Luptele lui cu Tătariei și cu Radu Domnul Trei-Românești. — 5. Bătăliile lui Stefan cu Turcii. Lupta dela Rehova sau dela Podul Inalt. — 6. Stefan cu Laiotă Basarab. — 7. Stefan și Cazacii. — 8. Lupta dela Răsboieni sau dela Valea-Albă între Stefan și Turci. Cetățuia Neamțului. Daniil Sihastrul. — 9. Stefan în luptă cu Baiazei. Luarea cetăților Chilia și Acherman de către Turci. Stefan să închină lui Cazimir. Bătălia lui Stefan cu Malcociu și cu Hroiot. — 10. Luptele lui Stefan cu Polonii. — 11. Moartea lui Stefan-cel-Mare. — 12. O privire generală asupra vieții lui Stefan-cel-Mare.

PARTEA ECONOMICĂ.

Umflarea rumegătoarelor.

Animalele rumegătoare — vîtele și oile — se umflă mai mult primăvara, vara și toamna, păscând trifoiu tinér sau și în grajd mânând măzăriche, foi de napi, deosebite soiuri de trifoiu, ca luțerna și. a. și mai cu seamă în stare rece-umedă, sau și după ce verdețurile s'au înferbentat în grămadă.

Dacă în această boală, care are un curs foarte repede, animalul nu se va căuta cu mijloace potrivite, cari au earashi grabnică putere vindecătoare, în cele mai multe cazuri el trebuie să se prăpădească.

Sunt multe mijloace pentru mantuirea animalelor de umflare, însă cele mai multe nu ne sunt la îndemână, cum ar cere o lecuire grabnică. Sunt mijloace pentru vindecarea umflarei, cari se găsesc

în fiecare casă sau se pot procura îngribă. Între aceste vom număra următoarele:

O amestecătură de sare cu tabac în părți asemenea: de fiecare animal mare cât poți ține într-o mână, pentru animale mai mici, viței, oi, capre, se înțelege, mult mai puțin. După ce materiile aceste au fost bine mestecate împreună, se pun în o frunză de cirechiu, care împătrându-se și adunându-se în formă de glob, se aruncă în gâtul animalului bolnav, sau de se poate și mai afund.

Se iau două ouă proaspete, se face câte o găurice în vîrful fiecăruia, ca să se poată scurge albușul, se umplu apoi ouăle cu ulei de terpentin, găuricile se astupă bine cu miez de pâne, ca terpentinul să nu curgă, apoi ouăle unul după altul se vîră cât numai se poate de afund în grumazul animalului, ca să le înghită cu înlesnire. După aceste îndată se încep niște rîgăeli dese și în timp de 5—10 minute animalul ear' e sănătos și vesel. Acest mijloc e foarte bun, pentru că pe urma lui nu se iveste nici o boală.

Alt mijloc este: potăse, pentru o vîță mare 25 până la 35 grami într-o $\frac{1}{2}$ litră de apă, sau lapte de var din 30—40 gr. var ars, care s'a stins într-o litră de apă. Trei linguri pline cenușe de fag în o litră de apă, o jumătate litră apă tare de săpun. Având ulei de terpentin, mestecă în fiecare din materiile numite 20 gr. sau 80 gr. spirit de vin, ori 150 gr. vînars de rînd. Neurmând nici o îmbunătățire în timp de 20 minute, leacul trebuie repetat. Pentru a ajuta pornirea rîgărei, se înfrînează animalul cu o sucitură de paie, după ce aceasta a fost mai întâi trasă prin pișat de animal și i-se scoate din timp în timp limba din gură. Pe lângă aceste se mai fac apăsări necurmate cu amândouă mâinile asupra flămânzării stângă.

Pentru a scuti un animal de umflare, i-se dă puțin nutreț uscat totdeauna înainte de a-l scoate la pășune sau înainte de a-l nutri în grajd cu nutreț de trifoiuri.

Un alt mijloc simplu este cel următor: cumpără din apotecă spirit de salmiac ordinări în o glaja provăzută cu dop de sticlă. Glaja e de a se ține într'un loc întunecos s. p. într-o pivniță. Umflându-se o vîță, i-se toarnă 1—2 linguri din acest spirit într-o sticlă sau alt vas de trei pătrare litră până la o litră, umplându-se cu apă rece. Această fluiditate (curgăciune) se toarnă cu grije în gâtul vitei umflate. Într'aceea capul trebuie ținut în sus, dar grumazul să nu fie întins peste măsură. Tușind animalul, grumazul i-se lasă liber până și trece tusa. Pentru viței, oi și capre umflate e de ajuns o jumătate lingură spirit de salmiac într-o jumătate litră de apă. Neajutând leacul dat întâia-oară, după scurt timp i-se poate face încă odată acea măsură și chiar și a treia-oară.

Roii măiestriți.

Roii măiestriți se pot face în Mai și în partea întâi a lui Iunie, între orele 8—11 înainte de amezi, atât din coșnițele de nuiele, cât și din cele mobile. Lucrul de căpetenie e, ca stupul să fie de frunte, adeca plin de albini și pui. Ear' ce lucru bun e facerea acestor roii, ne dovedește împrejurarea, că după roii naturali (cari es de sine) stuparul trebuie să aștepte adeseori săptămâni și luni, perzânțându-și timpul cel scump pentru 2—3 roii, de multe ori și acestia slabii; pe când roii măiestriți se pot face dimineață înainte de a pleca economul în altă parte, într-o zi frumoasă, ce se alege anume, având cu chipul acesta roii timpurii, cărora totdeauna trebuie să li-se dea întărietatea.

În coșnițele mobile facerea roilor măiestriți este, am puté zice, numai o jucărie. Punem la îndemână pe un scaun o coșniță mobilă goală, în care avem să facem roiu. În despărțemēntul din jos al acesteia, chiar în fund punem doi faguri și anume unul cu miere deasupra, altul cu căsulii de lucrătoare sub el, adeca la urdiniș. După aceste ne întoarcem la stupul din care ne-am pus de gând să facem roiu; deschidem coșnița cu grije, după ce ne-am scutit fața cu obrăzărul, le dăm albinelor ceva fum, ca să se domolească și, cu ajutorul cleștelor, scoatem fagur de fagur, privind bine pe fiecare pentru a da de matcă, căci după ea căutăm. Aflându-o, împreună cu fagurul pe care am văzut-o, o punem cu grije în coșniță de pe scaun și anume lângă fagurul cel gol. În această coșniță se mai pun 5—6 rame cu faguri măiestriți sau măcar cu începuturi de faguri sau ceară, apoi cu o peană de găscă mutată în apă rece măturăm în ea albinelor de pe vre-o 2 faguri, se asează fereastra și ușa, punându-se fără întâzire în locul celei, din care am scos matca; ear' în această coșniță așezăm ramele scoase cu una mai mult în locul celei cu matca, punem fereastra și ușa și o mutăm înalt loc.

Cu atâta stuparul și-a isprăvit deocamdată lucrul și de aici încolo e treaba albinelor. Cele bătrâne, sau mai bine, toate căte au sburat până acum se duc la locul sătuit și, dând de matcă, se apucă de lucru: fac faguri și aduc miere, ear' matca ouă.

Astfel am căpătat un roiu bun, timpuriu și ne-am luat o grije de pe cap. Stupul strămutat își crește o altă matcă, ear' albini tinere și pui sunt în număr mare, astfel că în ani buni ar mai putea da un roiu.

În coșnițele de nuiele căutarea matcei e mai migăloasă și deci roii măiestriți se face mai cu anevoie. Se urmează astfel:

Coșnița, din care voim a face roii se ia dela locul seu, se razină cu gura

În sus de o scără pusă de-a costișul; peste ea se pune cu gura în jos o altă coșniță goală, bine grijată și unsă măcar cu mătacina, dacă ar lipsi mierea. În locul coșniței cu albine se pune o coșniță goală, ca albinele ce vin din câmp se aibă unde trage.

Locul unde se întâlnesc cele două coșnițe puse peste olaltă, se înfășură cu un stergar, ca albinele se nu poată eşti, și pentru că coșnițele se nu cadă, e bine să fie și legate de scară.

După ce astfel am pregătit lucrurile, începem a bate cu palmele dela amândouă mâinile coșnița cu albine, pornind dela partea de către pămînt, adecă dela virf. Baterea se urmează, după scurte întreruperi, tot mai sus și mai tare, juri-imprejur. În această stare neobicinuită albinele, adesea împreună cu matca, se trag în coșniță goală din sus, rămânând în cea din jos numai cele tinere.

Cu chipul acesta însă nu putem fi pe deplin siguri, că trecut-a din sus și matca; deci trebuie să mai facem o încercare, anume: așternem pe pămînt o față de masă, pe ea de o parte punem o coșniță de nuiile bine îngrijită, care să stee ceva ridicată de o parte. Acum luăm coșnița, în care am alungat albinele, o întoarcem cu gura în sus, stropim albinele cu apă rece, ca și când le-ar ploua, lovim păreții coșniței dintr-o dată cu mâinile, ca albinele se cadă în fundul ei; după aceste întoarcem coșnița cu gura în jos, smâncim odată de ea asupra mesei și albinele cad pe ea în apropierea coșniței ce stă de mai înainte acolo. Albinele pornesc spre coșnița aceasta și în calea lor, privind cu băgare de seamă, putem vedea matca și noi tocmai aceasta o vrem. Lăsăm deci albinele și matca să intre în coșniță de pe față de masă, apoi o punem cu grije în locul unde a fost stupul cel bêtren, coșnița, ce a stat până acum acolo, scuturându-o de albine, ear' cea din care am făcut roial strămutându-o la alt loc în stupină.

Dacă n'am fi văzut matca pe față de masă, e semn că ea n'a ieșit din coșniță și astfel trebuie să se facă din nou tot ce am mai făcut, începând cu baterea coșniței §. c. l.

Negoț românesc. Societățile noastre comerciale.

Sîntem la început pe terenul comercialului național, și ca să cunoaștem însemnatatea acestui început și să putem întrupa că mai curînd scopul frumos ce-l au societățile comerciale, trebuie să e datorința fiecărui Român de bine, a sprinții astfel de întreprinderi.

Pentru a putea prinde un teren extins în toate straturile locuite de Români, trebuie să ne dăm sprințul reciproc, și noi dintr-al nostru să zidim și să punem temelii starii comerțului național.

Negoțul a fost la poporul nostru partea cea mai mare în agonie; în timpul mai nou bărbați de ai nostri doritori de înaintare, au pus temelia la câteva societăți comerciale, cari au frumosul scop de a pune comerțul național pe un teren mai vast și însemnat.

Terenul ce ne mai e deschis, și prin care putem să ajungem la bunăstare, este comerțul; astfel datorința noastră națională e, ca să nu ne arătăm indiferență față de ce e al nostru și spre binele nostru.

Mi-s'a dat prilejul să văd bărbați însoflați de acest început, care întotdeauna știu a prețui atari întreprinderi folositore pentru noi Români.

Ar fi de dorit ca în toate centrele românești să se pună temeiul, astor fel de societăți, care se formează o falangă pentru a putea scoate comerțul din mâinile străinilor.

Societățile comerciale sunt folositore în toate privințele, atât prin ajutorul ce-l dau țărăni, cât și prin creșterea de tineri meniți de a forma în viitor o clasă de oameni neatirnați.

Datorința preoților, învățătorilor și a tuturor bărbaților nostri fruntași dela țeară, este să arete poporului și să facă a pătrunde în inima lui însemnatatea societăților noastre comerciale și a negoțului național.

Datorința fiecărui ar fi ca să se intereseze, ca să cunoască însemnatatea acestui lucru și cunoșcendu-o să fie stîlpuj ajutător al înaintării.

E timpul suprem, ca odată însoflați și dormici de muncă să ne aruncăm pe terenul comercial, să lucrăm umăr la umăr, să rumpem zăgazurile ce ne-ar fi puse în cale, să luptăm cu greutățile începutului, — căci atunci de sigur vom fi biruitori.

E timpul suprem ca să ne interesezăm de ce e al nostru, și să ne ferim să umplă buzunarele străinilor, căt timp putem să ne ajuta unul pe altul. N. Macrea.

Alcoholul și mijloacele împotriva lui.

Cuvînt ținut la adunarea întrunirei învățătorilor districtului Sucevei (Bucovina), la 4 Maiu 1898, de

A. Turcan, inv. sup. în Costâna.

Onorată adunare!

Fiecărui și este cunoscut folosul și urmările binefăcătoare ale trezviei, pe de altă parte și daunele și relele urmări ale beuturei alcoolului; cred așadar, că cuvintele ce voi să le vorbesc în treaba aceasta, vor fi ascultate cu luare aminte din partea d-voastră.

Trezvia e peatra din unghiu a purtării bune și a bunei stări materiale.

Sărăcia își infinge ghiarele din ce în ce mai adânc în omenire, ear' mai ales în pătură poporului agricol, adecă a țărănilor, care e adecă temelia statelor. Temelia asta se face din ce în ce mai putregăioasă și mai netrebnică la purtat greutatea lucrului pămîntului.

Pămînturile noastre nu dau destul nutriment pentru om și animal, și de multe ori, când aveam speranță de seceriș mai bun, ne vedeam amăgiți.

Pe de altă parte zilnic cresc cheltuielile și dările, și săracia bate la ușa omului tot mai tare.

La acestea se mai adaugă și dările cele mari, cari omul singur și le face și încă de voe bună, bună-oară cu tăbacul, ear' mai ales cu rachiul.

Țărani dău pe beuturi spirituoase în fiecare an milioane și toate sumele aceste grozave intră în buzunarele avuților. Pătura mai sărmană a popoarelor se luncă, oareșii-cum pe nesimțite la beut beutura spirituoasă, care încețul cu încețul, i-se preface în obicei, din obicei în nărvă și din nărvă în patimă.

Beutura rachiului poartă vina cea mai mare la purtarea cea păcătoasă a oamenilor, la bucătarea spitalelor, a temnițelor și a caselor de nebuni, la numărul însemnat a sinuciderilor, la dărimarea feicării familiare, la săracie și cerșire, la frica de lucru și vagabundare.

Răbăișoi, holera, ciumă și alte boli fac foarte mult rău în lume, însă văietul cel nefărăsit, care răsună peste tot locul, care îl cauzează patima beției, este mai mare; pentru că pustiește trupul și spiritul.

Dușmanul acesta al averei familiare și cetățenești a intrat în multe case și chivernisește foarte rău, sfarmă blidele, aruncă paturile afară, rumpe vestimentele, bate copiii până și și sticlește, batjocorește nevestele și le pune capului casei la urma urmelor și sfioră în grumăzi, ca să-i strângă gâtul pentru totdeauna, ori îl măuă la apă, ca să-și astimpare setea pentru totdeauna, adecă să se fnece.

Este rachiul poate nevinovat și curat ca apa, care bunul Dumnezeu o dă din pămînt la stîmpărat setea fiecărei vietăi? Da unde! El omoară pe furii și poartă într-o insul veninul cel stricăios, care își arată în curînd urmele, adecă el moaie curajul, frângere puterea, sgudue sănătatea, îngroapă avereia, răpește numele cel bun și nimicește pacea casei și a sufletului. N'ati văzut oameni, femei și bărbați, cari în vîrstă cea mai frumoasă, nu mai erau buni de lucru? Rachiul le-a frânt puterile! — Nu ați văzut case, în cari nu se șfă măcar o masă ori scaun, necum pat ori dulap, nici un vestiment de zile mari, ba nici chiar o carte folositore? Sipul cu rachiul a golit casele! Nu ați văzut, creaturile acelea, căroru nu le era de ajuns strada de largă, cari mergeau mai mult în brânci, ca porci, dând pilda cea mai rea tineretului? și cine le-a luat simțirea și mintea celor ce nu mai cunoșteau, ori e lună, ori e soare? Cine i-a înjosit până la dobitocie, cine le-a rupt toată onoarea? Toate acestea le-a făcut rachiul! și ai cui erau cei copilași, zdrențosi, desculți, buhoși, lați de foame și palizi la față? Ah! ai acelor ce se imbătau în toată ziua cu rachiul. și cine se uită cu atâta frică prin fereastra cărcimei la mulțimea de mișe, cari tornau în ei rachiul ca cu leica? Era o nevastă, care nu uită de bărbatul ei, ci îl căuta, ca să-l scoată din ghiarele rachiului, se temea însă se între, între atâția căni turbată. Pe întuneric sta afară ea biata și tremura, așteptând să-i esă, soțul care încă îl era drag, ca să-l roage, să vină acasă la copii.

Si pe cine îl duceau în țol dela joc? Pe un ficioar sfârmăt. Înferbentându-le adecă ficioarilor rachiul capurile, le-a furat și mințile și le scosese și cuțitele, ca să curgă și sângere de om. Si pe cine îl scotea din malul apei? Ah! pe un bețivan, meseriaș ticăloșit. Rachiul îl-a frânt puterile, îl-a făcut fără trecere la muștere și îl-a aruncat în nenorocire. Rachiul îl luase totă mintea, văiatele căsenilor li frânsese înima și-l adusese, de și făcuse seama.

(Vă urma).

Sfaturi economice.

Ingrășarea iepurilor de casă.

Pentru îngrășarea în măsură mai mare a iepurilor de casă se recomandă produsele pădurilor: ghinde, jir, castane sălbaticice. Trifoiul, luțerna, exparseta și altele de acest fel să li-se dea spre nutrire numai în măsură mică; iarba și fénul le priește mai bine. Cartofii încolțiti sunt veninoși pentru iepuri și nu trebuie să li-se dea.

Mohorul ca nutreț.

Mohorul încă e o plantă foarte bună de nutreț. Precum se știe, el crește și sălbatic, dar mult mai spornic este cel semenat și cultivat înadins. Mohorul menit pentru semenă se dă mai rar, ca cel numai pentru nutreț. Îl place cu deosebire în pământul năsipos, semenându-se în Aprilie și în Maiu. La un juger se cer 20 litri semenă, care după ce s'a acoperit cu grapa se mai și apăsa cu tăvălugul. Mohorul se cosește după ce a înspicat, se uscă și se face fén din el — 20—25 măji metrice pe un juger. Cel de semenă se cosește când i-să a copit semenă. Aceasta încă se uscă și apoi se imblăstește, căpătând de pe un juger 12. hectolitre semenă; ce rămâne după imblăstire se folosește ca nutreț.

Cucuruzul verde ca nutreț pentru vite.

Cucuruzul verde ca nutreț e vrednic de luarea aminte a plugarilor, fiindcă e foarte spornic, crescând în grabă și vitele mânându-l cu mare poftă. De aceea e de dorit, ca îndeosebi pe locurile comasate să se facă încercări cu această plantă. Pe un juger se seamănă 180 litri și când a crescut de o palmă se grăpă; iar după ce începe a înflori se cosește, dându-se viteelor ca nutreț verde, din pricina, că nu se poate usca. De pe un juger se recoltează 180—280 măji metrice.

„Societatea junimei“ în Babța.

Am publicat în nr. 11 trecuți statutele aprobat ale „Societăței junimei“ din Babța. Pe baza lor vrednicii membri din Babța s-au constituit și societatea și-a început activitatea.

Eată ce ni-se scrie în privința aceasta:

Babța (Sălaj), în Maiu c.

Onoarează Redacțione!

După o așteptare de 16 luni ni-să aprobă statutele „Societăței junimei“ din comună Babța.

La începutul anului 1897, găindu-se statutele în trei exemplare să fie trimise pe calea protopretorială înaltului minister de interne spre aprobare; ajunse la vicecomitele din Zălau, prin Februarie ni-se retrimit ca să se scrie în patru exemplare și să fie scrise de o mână.

Său scris în patru exemplare frumos și de nou său subternut.

Între aceste ne vine dela perceptorat o pedeapsă de 15 fl. 60 cr., afiind că statutele, protocolul de constituire și rugarea la ministru sunt netimbrate. Încă înainte de a le trimite am cercat, că lipsă e de timbru ori ba și să aflat, că în cause culturale sunt scutite de timbru. Să așeptă și direcția financiară ne-a scutit de acea pedeapsă.

În 1 Noemvrie 1897 ne sosesc statutele dela ministrul de interne neaprobat, cerând dela noi a șterge din acele unele cuvinte, ce nu convin cu societatea și 2 §§, cari nu se pot da în depinire prin comitet; într-un §, deosebit să arătăm: cercul de activitate al adunării generale, ear' în §. 33 din statute să adaugem: „raportul comitetului despre activitatea anuală să se subștearnă și inspecto-rului reg. școlastic comitatens“.

Pe 21 Noemvrie n. dl invățător Gavril Aluășiu a convocat de nou adunarea junimei, său desbatut statutele, îndreptându-se așa, după cum să aprofundeze din partea lui ministrul de interne, său scris în patru exemplare și său subternut pentru aprobare.

Când e prin Februarie 1898 ear' ne vine o mulță de 12 fl. 40 cr., pentru că nu s'a pus timbru pe statute, protocol și pe rugarea la ministru. Să așeptă de nou și ni-să iertă și aceea, fiind cauza culturală.

În 18 Aprilie c. n. ne sosesc un exemplar din statute aprobat.

În Duminica Tomei (24 Aprilie c. n.) „Societatea junimei“, având statute aprobat, ține prima să adunare pentru alegerea oficialilor și membrilor comitetului. Adunarea a fost convocată de dl Stefan Pop, paroch local.

La 3 ore după ameazi său adunat junimea. Ne-a onorat cu prezența domnii preoți: Stefan Pop, paroch local și Petru Pop, cooperatorul său.

Se constituie adunarea, alegându-se de președinte ad-hoc dl Petru Pop, cooperator și de notar ad-hoc dl Gavril Aluășiu, invățător local.

Președintele, după o vorbire interesantă, în care arată folosul societăților junimei, declară adunarea de deschisă. — Vorbirea președintelui fu ascultată din partea tinerilor cu multă plăcere și aclamată cu urări de „să trăească“.

Notarul la provocarea președintelui cerește statutele, care fură ascultate cu atenție din partea junimei.

După aceea pe baza §-lui 14 din statute se alege:

1. Oficialii. — De conducător se alege înțemeitorul „Societăței junimei“ dl Gavril Aluășiu, invățător local; de conducătoare pentru fete preastimata doamă preoteasă Veronica Pop n. Laslofi; de președinte Elia Ardelean; de vicepreședinti Constantin Crișan și Flore Ardelean; de notar Mihaiu Bălaș și Ioan Ardelean; de cassar Mihaiu Boldan; de controlor Teodor Pușcaș și de bibliotecar Ioan Zoicaș.

2. Membrii comitetului: Flore Pop, Gavrilă Buda, Georgiu Pop, Andrei Moldovan, Ioan Chiș și Nicolau Palcaș.

Începându-și „Societatea junimei“ activitatea să, sperăm în bunul Domnului și în conducerea înțeleaptă a lui invățător Gavril Aluășiu și a d. preotese Veronica Pop, că această societate va aduce roade frumoase, care văzându-le și alții, ne vor urma.

amicul junimei.

Știri economice.

O nouă însoțire de credit sistem Raiffeisen, precum astăzi, să înființează în comuna Ludoșul-mare (lângă Mercurea). La adunarea generală constituantă, întinută deodată cu intrunirea agricolă, au fost aleși: președinte Ilie Tănese, invățător; vicepreședinte: Ilie Pop, paroch; iar de membri în direcție: Ioan Panță, Nicolae Berghizan; cassar: Ioan Cosma notar, sub chezașia lui Moise Pop și Ilie Tănese. În consiliul de supraveghere președinte: Ioan Troancă, invățător; vicepreședinte: Ioan Tănese, econom.

Prețul bucatelor — scade! În urma semnelor care arată că anul de față va fi, deși nu tare-tare bogat, totuși mai bun ca cel trecut, prețul bucatelor începe să scăde. Știrile ce vin din România vestesc o scădere într-o a prețurilor bucatelor. Știrile de pe piețele altor țări, vestesc tot asemenea scăderi.

Profețire de vreme. Vestitul Rudolf Falb profetește pe Iunie următoarea vreme: din 1—8 va fi vreme moale, cu ploi; în 8 vor fi visore; din 9—14 vreme ploioasă și timp recorsch; din 12 va fi ninsoare pe Alpi; din 15—18 vor începe ploile, dar răceala durează; din 19—21 ear' ploauă și va fi tot rece; în 19 e zi critică; din 22—30 ploile începă și va fi timp mai cald.

Vieritul. Zilele acestei a eșit de subtipar o bună cărticică cu titlul *Vieritul* sau cultivarea vieții de vii, de Petru Vancu, invățător. Cu numeroase figuri în text. (Arad, 1898. Prețul 60 cr., în România 1 leu 50 b.) Despre carte vom vorbi cu alt prilej. Acum amintim numai atât, că ea este un îndreptar practic la cultivarea viilor.

Teara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Murăș de Silvestru Moldovan.

(Urmare).

Valea Arieșului. Bistra și Lupșa.

De pe culmea Balomiresei zicând adio Someșului-Rece, să ne îndreptăm pașii răteștori spre mează-zii, în valea Arieșului. Se străbate pe aceasta vale în jos, urmărind șerpuirea rîului până departe la țeară, unde el părăsește maiestaticii munți, cari îi formează leagănul. Arieșul, ale cărui unde poartă aur, are o vale în felul ei atât de admirabilă, cu partii atât de pitorești și încântătoare, încât ele te pun în uimire, te răpesc și frumusețea lor îți rămâne pentru totdeauna întipărită în suflet, chiar și dacă ai cunoaște toate celelalte ținuturi ale romanticului nostru Ardeal.

Munții ce împrejmuesc aceasta vale, »colturile«, ce ici-colo își ridică creasta pleșuvă din verdețea arborilor, pădurile ce o umbresc, satele respirate pe malurile apei, văile laterale și cărările și drumurile de costișe, ce să rămuresc la dreapta și la stânga..... toate împreună formează un întreg fermecător, un raiu, pămîntesc, asemenea căruia nu poți așa la tot pasul. Si apoi fiecare munte, fiecare coitură, fiecare vale laterală și limbă de pădure îți însășoară câte un peisaj aparte, desăvîrșit, vrednic de penelul pictorului.

Astfel ni-să presintă valea Arieșului dacă străbateam așa zicând în treacăt, pe rîu în jos, trecând din sat în sat și din stație în stație, pe drumul ce să așterne pe malul stâng

al Arieșului. Noi însă ne vom opri din loc în loc, ca nimic să nu ne scape din priveliștele farmecătoare și din raritățile și frumosetele, ce natura le-a așezat pe aici cu o mână atât de dănică și măiastră.

Plecând dela Balomireasa spre meazăzi, calea de munte ne duce prin păduri de-a dreptul la *Bistra*. Aceasta este cea dintâi localitate ce o întâlnim în cale venind dela Câmpeni. Ea e o comună mare, fruntașe, cu 3618 locuitori, toți Români. Bistra, ca și celealte comune ale Moților, se află împrejmuită pe un mare teritor; o parte a ei e așezată în valea Arieșului, de unde se extinde spre comuna Mușca, pe partea dreaptă a Arieșului, iar' alte părți să extind spre meazănoapte pe văile *Bistra-Mare* și *Mică* însus, până aproape de isvorul acestor râulete.

În Bistra a trăit timp îndelungat ca preot, marele metropolit de mai târziu *Alex. Sterca Șuluț*, de unde a fost denumit de vicar al Sălagiului și apoi de episcop și metropolit în Blaj.

Mai în jos pe Arieș dăm în calea noastră de *Lupșa*. Valea este împrejmuită cu frumoși munți păduratici, ale căror coaste pe unele locuri par a fi niște uriașe table de verdeață. În dreapta, dincolo de Arieș, se rămurește muntele *Muscanilor*, peste care trec cărări de munte din valea Arieșului la Roșia. Calea ne duce pe lângă frumosul pisc pleșuv *Colțul-Bundărsei*, care se înalță dincolo de riu, pe malul drept. De aci nu peste mult sosim la *Mănăstirea Lupșei* și apoi la comuna *Lupșa-Mare*.

Mănăstirea-Lupșei este așezată lângă drum, pe malul stâng al Arieșului, iar' mai departe în cale ne cad: *Lupșa-Mare* și mai în jos *Valea-Lupșei*.

Lupșa se alcătuiește din 5 părți sau sate deosebite, cari formează tot atâtea comune bisericești. *Lupșa-Mare* și *Valea-Lupșei* sunt două din aceste părți, așezate în cale; pe malul drept al Arieșului se află *Hădărău*, iar' mai departe între munți sunt celealte două *Sasa* și *Vința*. Afară de aceste se mai țin de Lupșa crângurile (cătunele) *Mănăstirea* și *Valea-Sesei*.

(Va urma).

CRONICĂ.

Volnicie ungurească. Din prilejul sărbătorilor dela Hațeg o societate de Români din Tîrgul-Jiului, între cari mulți studenți, au vrut să meargă la Hațeg.

În Livezeni însă gendarmii ungurești i-a oprit.

Nu e tocmai mult dela visita oficirilor români din Brașov, și eată cum se poartă Ungurii cu Români din regat.

Foaie confiscată pentru idei românești. Numărul de Sâmbătă al foii sociale Volksville din Timișoara, a fost confiscat, pentru un articol în care harnicii slujbași ai guvernului văd agitație contra patriei și propagarea ideilor românești. Contra autorului acestui articol, care este un harnic collegitor într-o tipografie din Timișoara, s'a pornit proces de presă.

Manevrele dela Boziaș. La manevre ce se vor ține anul acesta la Buziaș, vor sta față în față corpul de armată 7, al Timișoarei și corpul de armată 12 al Sibiului. La

aceste manevre vor lua parte și trupele hunzișor din Seghedin și Cluj. Conducerea corpului de armată al Timișoarei o va face generalul de divizie, comandantul Ludovic Schwitzer, al corpului de armată din Sibiu generalul de divizie, comandantul Emil Probst.

Reserviștii vor intra în serviciul militar în 21 August și vor fi concediați la 9 Septembrie.

Episcop „nepatriotic“. Mai multe ziare ungurești, între cari și *Neues Pester Journal* se ocupă cu visita episcopului catolic Mailáth, ce a făcut-o cu ocazia confirmării în Abrud și jur. Precum se știe, în Măntășeni sunt puține biserici romano-catolice și catolicii cercetau de obicei bisericile calvine. Episcopul Mailáth a dat ordin, că unde nu se află biserică catolică, credincioșii să cerceteze mai bine bisericile românești. N. P. F. continuă: „Stirea aceasta este basată pe adevăr, și nu avem cauza de a ne fi indoli în ea, se pare totuși că patriotismul episcopului din Transilvania, a cărui bigotism catolic este desaprobat chiar și în cercuri catolice, a provocat nemulțumire. Si nu să poate nega, că ordinațiunea lui caracteristică, este apă pe moara daco-româanismului“.

Supărare pentru un „și“. Ungurii sunt supărăți foț, că nu li-se respectează micul cuvenit dintre Austria și Ungaria. În 15 și 16 Iunie se va ține în Avers conferință, în care se va stabili mersul trenurilor de iarnă în Europa. La această conferință sunt invitate direcțiunile de trenuri din toate statele. În invitare se zice corect: direcțiunile de tren din Austro-Ungaria. Micul și nu e nicăieri, din care cauza Ungurii s-au supărat, căci — zic ei — aceasta detrage mult din importanță Ungariei, ca stat de sine stătător, care are și el direcțiunea sa de treu.

Mânia e îndreptată în primul rînd contra unei statistice de trenuri care a apărut nu de mult în limba nemțească și care asemenea abandonarea și-til cu pricina.

Vorba ceea: S'a măiat văcarul pe sat și satul nu știe nimic.

Pellagra. Din Cluj ni-se anunță, că groaznică epidemie pellagra se întăreste tot mai mult. Vre-o 60 de persoane au căzut deja jertfă acestui morb. Ministrul de interne a cerut speciale informații și probabil vor aduce ordinațiuni extraordinare pentru împedecarea epidemiei.

Mari prevaricaționi. Ni-se scrie din Caransebeș: În pădurile comunităței de avere, revirul forestierie din Rașova (Orșova) s'a comis în anii din urmă, cum înțeleg din isvor vrednic de credință, colosale prevaricaționi silvanale. Daunele se urcă la mii de florini. Cercetsarea e în curs.

Înpăduritul.

Cât costă un fișpan? Despre chivernisirea „înțeleaptă“ a acestei țări nemțești, despre guvernarea fără cap a celor dela putere, ne încredințeză zi de zi casuri destul de învederate. O nouă dovdă ni-s'a dat zilele acestea prin denumirea lui Fenyvesy Ferencz, de fișpan al comitatului Veszprém.

Când țeară în cea mai mare parte se află în miserie, când naționalitățile, cari susțin statul, sunt nefiindreptățite și nemulțumite, când deregatorii mai mici luptă cu grea săracie, iar învățătorii după obositoare și nimicitoare muncă spirituală de decenii, sunt avisati să-și ieșe străița în gât, ce lucru guvernat spre imbinătățirea acestor miserii? Pensioneză cu plata

intreagă după slujbă de abia 10 ani miniștri, secretari de stat și fișpani, căci acestia i-au fost mână dreaptă, spioni și efectuatorii poruncilor mai înalte.

În comitatul Veszprém, după cum se știe, miseria este foarte mare și un mare număr de oameni sunt siliți să meargă la America, cu toate aceste, când guvernul poruncește, sunt bani.

Fostul fișpan al comitatului Veszprém, contele Eszterházy Moricz după serviciu de 10 ani s'a retras în pensiune cu întreagă plata de fișpan și cu plată de prima clasă și ocupă locul Fenyvesy Ferencz, fost deputat. Pe țeară o costă aceste transformări, zeci de mii de florini. Ba ce-i mai mult, în comitatul Veszprém în loc să se ierte populaționei ajunsă la miseria din darea suplimentară, adunarea extraordinară comitatensă aduce hotărâre, să se repareze casa fișpanului cu 30.000 fl. Cine alungă deci mii de familii din această țeară nemorocită și cine respândește săracia, miseria și socialismul? Ciastita stăpânire!

Părintești chivernisiri, n'avem ce zice! Înainte numai, că bine merge spre — ruină.

Proces de presă. Ziarele ungurești vestesc, că un anumit Vaszy György din Baia-de-Criș ar fi început proces de calumnie contra *Gazetei Transilvaniei*, care i-a suferit purtarea când cu adunarea faimosului „Nemzet Szövetség“.

Zurück!... Pe lângă alte lectii ce și-le-au auzit Ungurii dela Nemții vienezi, că au stat în Pesta vre-o 2 săptămâni pe timpul delegațiilor, unde precum și'm, bar. Vasilco le-a tras o lectie țăpăna cu alți vre-o 5 delegați cehi, nemți și poloni — bar. Bánffy, „capul“ de azi al Urgurilor, a pătit-o în deosebi urit cu o parte a delegațiilor vienezi. Bánffy a dat mai multe prânzuri mari, la cari a poftit pe rînd pe toți delegații. Si ce să vezi? Delegații vienezi cari fac parte din partidul popor-al-german și cei din al creștinilor socialisti, hotărind să nu iee parte la prânzul celui mai nedrept și ingâmat ministru, au scris numai pe invitările la prânz „Zurück“ (îndără) și le-au aruncat în lădițele de postă, să le capete Bánffy înăpoi. Nici măcar invitarea lui la prânzul unguresc n'au primit-o, decum să se ducă.

Parcederea a fost vrednică de stăpânitorii de azi ai Ungariei.

Pentru un „Zde“ degradat. Din Przemysl (Galiția) se anunță, că tribunalul militar de acolo a degradat pe locuitorul-sublocotenent Dr. Drbal, și l-a osândit la 2 luni închisoare, pentru că la controla militară în loc să răspundă „hier“ (nemțește), a răspuns în limba lui bohemă „Zde“. Mai mari au aflat, că aceasta e călcarea subordinației.

Serbări la Neuwied. Foile nemțești scriu că mariile sârbări, ce se vor da în curând la Neuwied, în scop de binefacere, sub președinția prințesei-văduve Maria de Wied, mama M. Sale Reginei Elisabeta, promit a avea o reușită. Reușita se va datori în mare parte M. S. Reginei Elisabeta, care însoțită de mai multe dame din înalta societate română a sosit la Neuwied, după cum am fost vestit și noi, duând pentru scopul sârbărilor cinci vagoane de păpuși minunate, cari înfășoară diferitele costume țărănești din România și mai ales din județele Argeș, Muscel, Olt, etc. Sârbările vor avea loc în curând la castelul Segenhause.

*Adunarea „Societăței pentru fond de teatru”, s-a ținut, precum am vestit, la Rosalii, în orașul Hateg. În ziua astăzi, după slujba de-zeasă, ținută în amândouă bisericile române, s-a deschis adunarea prin președintele dl Iosif Vulcan, cu o vorbire foarte frumoasă. S-au cedit apoi raportul secretarului, despre lucrările de peste an ale comitetului și raportul *cassarului*. Din acest din urmă se vede, că avereia societăței se urcă la 118 mii 981 fl. 61 cr. În ședința a doua se discută aceste rapoarte și se aproba, apoi se alege noul comitet. În ședința dinăuntru dl Sextil Pușcariu a cedit o frumoasă lucrare: *Din tainele culiselor*. Adunarea a fost salutată din multe părți prin telegramme. S-a hotărât în urmă, că în anul viitor adunarea se va ține în Abrud.*

În ziua dinăuntru a fost *banquet*, cu frumoase toaste, ear' seara concert și reprezentare teatrală bine reușită, ear' a doua zi seara a fost petrecere cu dans.

Adunarea și petrecerile au reușit foarte bine, deși public a fost puțin.

*

Nouă asentare la Oradea-mare. Medicul militar Dr. Raab a fost arestat zilele trecute constatăndu-se, că se ocupă sistematic cu eliberarea ficiorilor dela miliție. Din această cauză se va face o nouă asentare la Oradea-mare. Toți obligații militari, cari nu au fost asențați se vor visita din nou.

*

Tesalia fără Turci. După cele mai nove știri ce ne vin, din Tesalia au eșit cu desăvârșire Turci. Armata grecească și-a ocupat din nou posturile de mai nainte. Edhem-paşa încă s'a reîntors la Constantinopol. E liniște deci eară.

*

Răsboiul între Spania și Statele-Unite. Răsboiul inceput de mult, mereu se trăgănează. Dela cele din urmă știri ce am dat, nu s'a întemplat nici o luptă mai mare. Am spus, că admiralul spaniol Cervera a intrat cu naile sale în portul de Sant-Jago, la insula Cuba. Atacul și mișcările Americanilor s'a întreprins acum într'acolo. Ei au atacat cu tunurile întăriturile de pe mal și au isbutit să închidă naile spaniole în port prin aceea, că au cufundat în mare la intrarea în port o naie de a lor proprie. Întrarea fiind îngustă, naile spaniole nu pot ești deocamdată la largul mării. Americanii acum se silesc a pune piciorul pe uscat și a se întreuna astfel cu răsculajii. Până acum nu se știe, că au isbutit ori ba?

*

Tîrgul Moșilor. Unul din cele mai mari tîrguri ale României, este tîrgul ce se ține pe vremea aceasta la București și se numește *tîrgul Moșilor*. Despre tîrgul din acest an eată ce scrie *Drapelul*:

O lume imensă, cum nu s'a mai văzut la Moș, a fost ieri în cursul zilei Sf. Constantin și Elena, până târziu noaptea. La ora 5 p. m. au vizitat Moșii M. S. Regele și Altelele Lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria. Toate tramvaiele și tramcarările, cari se duceau și veniau dela Moș, erau complete, ear' capătul trăsurilor, cari intrau la Moș se afla pe bulevardul Pake și nu puteau să înainteze, decât cu mare anevoie, la pas și oprindu-se la fiecare moment. Aglomerația cea multă de lume se datoră în mare parte și repaosului duminal. Am auzit oameni cari spuneau, că n'au văzut nici-odată până acum acest

tîrg, din cauză că nu-și puteau lăsa prăvăliile singure în oraș. Câte opt tramvaie tixite de lume veniau și plecau la intervale de câteva minute. Tîrgul a fost vizitat ieri de peste 500 mii de oameni. Comercianții s'au recompensat de paguba, pe care li-au causat-o ploile din urmă.

*

In memoria lui Gladstone. Duminică s'a ținut în Londra în parcul Hyde, sub cerul liber, un serviciu bisericesc în memoria marelui Gladstone. La acest serviciu au luat parte toți membrii preoțesci ai parlamentului. S-au ținut discursuri, în cari au fost preamarite meritele defunctului. Multimea a cântat cântarea de cor predilectă a lui Gladstone. După serviciul divin, o deputație a exprimat văduvei condolențele multimei.

*

Scurt și ungurește. Comisia de revizuire a băncii „Országos Korona Takarékpénztár” din Budapesta a convocat pe Duminică o adunare extraordinară, cu un singur punct de program, destituirea direcției, care se vede treaba, că nu a condus banca pentru binele obștesc unguresc. Adunarea a fost teribil de lărmuitoare. Patrioții nostri s'au infocat așa de mult în discuțiile materiale, încât un domn, în care clocotea mai vehement sângele lui Arpad, a ridicat bâta asupra unui soț în suferințele destituirii. În urma acesteia s'a născut o gălăgie atât de jidovească-ungurească și înjurături reciproce atât de cavaleresti, încât a întrevenit poliția și adunarea s'a încheiat fără nici o decisiune. A fost scurtă adunarea, dar' ungurească.

*

Mortalitate între băieți. După statistică oficială, în luna Aprilie au murit în Ungaria 41.816 băieți. Cauza acestei mari mortalități sunt boalele epidemice lipicioase. Mai mulți băieți au murit în Ardeal.

*

Mai nou.
Congregația comitat. Sibiu.

Mercuri s'a ținut în Sibiu adunarea comitatensă, în care la stârnița Sașilor verzi și a Românilor s'a hotărât a să înainte guvernului o reprezentare-protest împotriva maghiarisdrei numelor.

Dr. Liviu Leményi a interbat în cauza steagurilor tricolore, arborate la 3/15 Maiu în Seliște, pentru care fapt au fost prinși 6 Selișteni. Vicecomitele a zis, că va cerceta casul și apoi va răspunde.

Earăși măcel!
— Repetarea casului dela Mehadica. —

Din Hida, „Tribuna” a primit o nouă știre telegrafică, care e grozav de revoltătoare.

E totuși prea mult, ce fac gendarmii lui Bánffy!

Eată telegramă:

Hida, 8 Iunie.

Măcelul din Mehadica s'a repetat astăzi în comună Dol. Gendarmii, cari în zilele trecute au terorisat pe advocatul din Hida, Dr. Simion Tămașiu, au împușcat astăzi 10 țărani români, dintre

cari trei sunt morți, iar' șepte răniți de moarte. Ordinul nu se știe (? Red.) Causa este un pămînt de trifoiu al unui proprietar ungur.

Comuna Dol aparține cercului Almaș și este aproape de gara Nadăș, de pe linia ferată Cluj-Huedin-O. mare. Red.

RÎS.

Tiganul la biserică.

Un Țigan a mers și el la biserică cum merg toți creștinii. Însă a nimerit-o rău, căci era foarte frig. Omul îmbrăcat bine și înclăpat bine, încă bătea din dinți și din picioare.

Tiganul fiind îmbrăcat ca napul, n'a mai putut sta, s'a săturat de a mai bate în dinți și în călcăie și a eșit să meargă acasă.

La ușa bisericii s'a întâlnit cu un Român.
— Pe ce vreme-i măi țigane? întrebă Românul.

— D'apoi, tie-te sfântul, pe vremea bătutului în dinți și în călcăie — răspunse Tiganul, dândăind.

Impărt. de Nistor Tutelea,
inv. în Cenad.

POSTA REDACTIEI.

P. Hepr. în A.-Iulia. Ne pare rău, dar' poesia e slabă și nu se poate publica. Credem însă, că nu delă aceasta atrină simțul românesc al d-tale, căci atunci ar fi slab lucru pentru d-ta.

A. T. cojocar. Poesile cele două nu se pot publica, de oare ce nu lovesc măsura.

A. Bocca Velchereanul. Scrisoarea se publică în nrul proxim. Descrierea Câmpiei și a Velecherului nu poate să urmeze mai curând decât poate la iarnă. Ai timp deci a face descrierea, la ceea-ce te și rugăm.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Vinuri de pe Colinele Ardealului

(curate)

din vestitele pivnite ale lui
IOSIF B. TEUTSCH
in Sighișoara,
se pot căpăta în Sibiu la JOHANN BILLES.

[1054] 14-20

Cele mai nobile

Călindarul săptămânei.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
Dum.	Duminica 1 după Rosalii.	răs. ap.	
Luni	31 S. Apost. Ermiu	12 Ioan fat.	4 5 7 55
Marți	1 S. Muc. Iustin filos.	13 Anton Pad.	4 5 7 55
Merc.	2 S. P. Nichifor	14 Vasiliu	4 5 7 55
Joi	3 Muc. Lucian	15 Vit	4 5 7 56
Vineri	4 S. P. Mitrofan	16 Beno	4 4 7 56
Sâmb.	5 S. M. Doroteiu	17 Adolf	4 4 7 56
	6 Cuv. P. Visarion	18 Gervasiu	4 4 7 56

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Luni, 1 Iunie: Almakerék, Cincul-mare, Cluj, Mănărade, Odorheiu, Oșorhei.

Luni, 1 și Marți, 2 Iunie: Ciachi-Gârbău.

Marți, 2 Iunie: Săliște.

Mercuri, 3 Iunie: Ghierghio-Sân-Micăluș.

Joi, 4 Iunie: Brad, Brașov, Zlatna.

Vineri, 5 Iunie: Bagin (Bágyon).

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o cetească și studieze

fiecare Român,

luptător pentru

dreptul național.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A ieșit de sub tipar:

Însotirile de credit

împreună cu

Însotiri de consum, de vânzare, de vîieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuințoase.

Îndreptare practică

pentru

înfintarea și conducerea de astfel de însotiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

Roumînnii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

Coase din otel versat Tiegel

sub garanția pentru calitate excelentă.

Lungimea	75	80	85	90 cm.
1 bucătă	— .80	— .80	1.—	1.—

Fiecare coasă cumpărată sub garanție dela mine, care nu corespunde, se ia îndărât, respective se schimbă, chiar și dacă a fost folosită.

La cumpărare de 10 bucăți de coase deodată, una se dă gratis.

În un pachet de 5 chlg., după lungimea coaselor, intră 6—8 bucăți, la care se alătură portul postal împreună cu timbrul de fracht și provisuirea de rambursă către 27 cr. în depărtarea zonei prime și 42 cr. în toate celelalte zone. [1225] 2—

Cute pentru ascuțit coasa

dela fl. — .06 până fl. — .35.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

Benzinul este liber de dare în aplicarea industrială și la economia de câmp!

Langen & Wolf,

fabrică de motori cu gaz

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53,

recomandă renumitele în toată lumea

motore originale „Otto”

pentru gaz și benzin. Excelent de potrivite pentru orice industrie. Cea mai mică consumație de gaz și material combustibil față cu alte construcții.

Locomobile cu benzin „Otto”

recunoscută ca cea mai bună și mai ieftină putere motorică pentru orice economie.

Nici mașinist, nici schintei, nici pericol de foc, totdeauna gata de pornit!

Desemnuri, prospecțe și proiecte de spese gratis!

Representanți pentru Ardeal:

[900] 7—12

Theil & Freyler în Sibiu.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,
să se afle de vânzare

următoarele publicații

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerații asupra maximelor eterne folosite de tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscătesc”, narăjune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților.

Dr. Vuia,

medicul
băilor herculane

(Mehadia)
a sosit în băi și ca în alți ani va
sta toată vara acolo. [1191] 3-3

A apărut la
„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu
Cartea Stuparilor săteni
de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunel rom. de agricultură din comitatul Sibiu”

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folosite de a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot școlul.

Se vinde la

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare opul premiat și publicat de „Asociația transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de
Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op. care se extinde pe 216 pagine, cu-
prințend cele mai frumoase povești și la urmă
o însemnare a provincialismelor, costă numai
50 cr. plus 10 cr. porto.

„ARIEȘANA”, INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII, înființată de 11 ani

în Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvîrd în casul acesta institutul și darea erarială după depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă să dă 6%, dar darea erarială are să o solvească deponențul.

Depunerile până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sunt de a se însinua spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permitînd starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abzicere. Depunerile și ridicările se pot face și prin postă și se resoalvă cu refîntoarcerea ei.

2. Acoară credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavenții.
3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.
4. Acoară credite fixe pe lângă întabulare pe realități și case.
5. Si cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 15-60

în numele direcțiunii:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țara noastră este o fabrică, fabrică chimică a domnului

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț,

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefăcătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecție de mestre de săpunuri dela Orlat.

Fabrică de casse.

Subscrîsul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoească a fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în commerciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresori — e panțate din oțel absolut imposibil de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu platire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăci-mare Nr. 8.